

ΚΑΝΙΣΚ(Χ)Ι(ΟΝ)

1504, 9 Απριλίου

«... ὁ ῥηθείς εὐγενῆς Βενετιῶν μισέρ Μιχαήλ Τρός μαροῦνος Κορυφῶν παρῶν σωματικῶς καί ἐκουσία αὐτοῦ τήν βουλῇ καί θελήσει ὁμολόγησεν καί εἶπεν ὅτι ἔδωσεν καί σωματικῶς ἐπαρέδωσεν εἰς ὄνομα κανύσχυ πρὸς τόν παρόντα Καλο Ἰωάννη Ραφομανύκη κάτοικον Κορυφῶν καί Δημήτρη Μερκούρη ἀπὸ χωρίον τῆς Κληματίας ἐξαδέλφους δι' αὐτῶν δέ καί πρὸς τοὺς αὐτῶν κληρονόμους καί διαδόχους ἀπὸ τήν σήμερον καί εἰς τόν αἰῶνα τόν ἅπαντα τινά τόπον λόγγον γῆν μοδίων δύο διακείμενον εἰς τήν περιοχὴν χωρίου τῆς Κληματίας πλησίον ἀμπελίου Ἰωάννη Βασιλάκη καί ἐτέρου τόπου τῆς εἰρημένης μαρουνίας ὅπως ὁ ῥηθείς Ἰωάννης ὁ Ραφομανύκης καί Δημήτρης ὁ Μερκούρης καί οἱ κληρονομοδιαδόχοι αὐτῶν ὀφείλουν ἔχειν τόν αὐτόν εἰρημένον τόπον γῆν μοδίων δύο ὡς ἄνωθεν τοῦ κρατοῦν καί καλιεργοῦν καί ἀεὶ νέμονται καί ποιοῦν ὡς θέλουν καί βούλονται μέ τά τοιαύτης συμφωνίας καί τρόπου ὅτι αὐτοὶ οἱ ῥηθέντες Ἰωάννης καί Δημήτρης καί οἱ κληρονομοδιαδόχοι αὐτῶν νά ὀφείλουν νά δίδουν καί νά πληροῦν τό κατ' ἔτος ἀνύστερρύτως καί ἀδιαλείπτως πρὸς τήν εἰρημένην μαρουνίαν διὰ κανύσχυ καί εἰς ὄνομα κανυσχίου διὰ τόν αὐτόν εἰρημένον τόπον γῆν μοδίων δύο ὡς ἄνωθεν συτάρν δεκάλυτρα δύο ἔτι δέ νά ὀφείλῃ νά πληρώνη καί τό γήμουρον, ἡγουν τό δέκατον τόν καθ' ἓν χρόνον πῶσον ἔαν τό φυτεύσῃ κλήματα, ὅσον ἀπὸ ἧτι ἕτερον σπείρουν καί φυτεύσουν παραδίδοντας αὐτόν κατὰ τήν συνήθειαν ἀφ' οὗ καί εἰς νομήν τοὺς ἔθεσεν διὰ κονδυλίου ὡς τὸ συνήθες Κορυφῶν ...».

24

1487-1635. Νοταριακές πράξεις. Χανδακας

Γεωργία - Παναγιώτα Διμνίου, «Ἡ δίκαιη στο κρητικό δίκαιο», *Τάλως* 8 (2000), σ. 115 αρ. 1, σ. 120-121 αρ. 7, σ. 123-124 αρ. 9.

25

1488-1489. Νοταριακές πράξεις. Κέρκυρα.

Δ. Καρύδης, «Νοταριακές πράξεις Κορυφῶν (1488-1489)», *Περὶ Ἱστορίας* 3 (2001), σ. 79-93, αρ. 1-12.

25α

1490-1496. Σουλτανικοί ορισμοί. Κωνσταντινούπολη

Σ. Λάμπρος, «Ἑλληνικά δημόσια γράμματα τοῦ σουλτάνου Βαγιαζήτ Β'», *Νέος Ἑλληνομνήμων* 5 (1908), σ. 160-166, αρ. 1-5.

25β

1490-1724. Διοικητικά έγγραφα. Κωνσταντινούπολη, Νάξος.



Π. Ζερλέντης, *Α. Γράμματα τῶν τελευταίων Φράγκων δυνκῶν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους (1438-1565), Β. Ἰωσήφ Νάκης Ἰουδαῖος Δοῦξ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους (1566-1579). Γ. Τὸ Σαντζὰκ τῶν νήσων Νάξου, Ἄνδρου, Πάρου, Σαντορήνης, Μήλου, Σύρας (1579-1621), Ἑρμούπολις 1924, σ. 61-63, 72-74, 78, 85-86, 105-109, 113-115<sup>4</sup>.*

## 26

1491. Δίγλωσση δικαστικὴ ἀπόφαση τοῦ καρδινάλιου-μεγάλου μαΐστρου Ρόδου P. D' Abusson καὶ τοῦ συμβουλίου. Ρόδος.

Ζ. Τσιρπανλῆς, «Τιμωρία παροίκου τῆς Ῥόδου στὰ χρόνια τῶν Ἰπποτῶν (1491). Μία πράξη “ἀντιστάσεως κατὰ τῆς ἀρχῆς”», *Βυζαντινὰ Μελέται* 1 (1958), σ. 66-70 (= Τσιρπανλῆς, *Ρόδος καὶ Νότιες Σποράδες*, σ. 231-234).

ΑΠΟΦΑΣΗ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ, ΛΕΓΕΤΑΙ Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΠΑΡΟΙΚΟΥ

1491, 4 Ἰανουαρίου

«... Εἰδὼν τὸν ἐκτετατότατον ἀφεντήν τον καρδινάλιον καὶ μεγα μαΐστοραν Ρόδου καὶ εἰς τὴν ευγενεστάτην του βολήν τὴν εξέτασιν οπου εγείνεται ἀπὸ εἰς τὸ πτεσιμον οπου ἐπικεν ... υποτακτικὸς τοῦ Ὁσπιταλίου, εἰς τὸν καστελάνον τον Ἰωαννον, καὶ ἐγγικόντας καὶ ἐννομιζόντας με αξιοπιστες μαρτυρίες πὸς ο λεγομενος Ἀντονῆς ἐσκόσεν καὶ ἐβάλεν χερὶν καὶ ἐπὶ τὰς ἀπὸ τὰς χυρας του λεγομενου καστελανου τον σκορον ...

Τὸ οπιον πτεσιμον του λεγομενου Ἀντονῆς ἐτανισεν χερὶν καὶ ἐπὶ τὰς χυρας του καστελανου οπου ἐνεν στον τοπο τῆς αφεντίας, ἐπτεσεν εἰς τιν μεγαλοσινιν τῆς αφεντίας, καὶ δι αὐτο ἐνγιζιτον νὰ χασι τιν ζῶν του καὶ ἀπασα χαριταν ἀπὸ ἐλαβεν ἀπὸ τιν Ρελίζιον, διατὴ ἐβρεθιν ἀχαριστος, καὶ τον ἀχαριστον ε δορεαι ἀναστρεφοντε.

Δια τουτο υς παραδιγμα τον παντον υποτακτικον τῆς αφεντίας μας, ο λεγόμενος ἐνδεσιμοτατος ἀφεντής μετὰ τιν τιμιμενιν του βολήν θελοντας εἰς αὐτον τον Ἀντονιον τον πτεστιν με τιν φιλάνθρωπιαν του, πῆει κρισιν καὶ δυδε ἀποφασιν πὸς, κατὰ τους νομους, ο λεγομενος Ἀντονῆς ἐχασεν πᾶσα πρεβελετζιον τις ἐλευθερίας του, οπου ἐπεράλαβεν υς κερὸν περασμενον ἀπὸ τῆς αφεντίας, καὶ ορίζει νανεν παρικός ος καθος υτον προτα, καὶ παλιν νὰ τον δεσου εἰς τὸ πιλιριν, εἰς ἐκινον τον τοπο οπου ἐπτεσε καὶ ἐντισταθν τον καστελανον, καὶ νὰ τον δεσουν ρ κορπους με τὸ μονεβρο, καὶ νὰ σταθῇ δεμενος ἐκὺ διο ορες, καὶ ἐπιτὰ νὰ τον βάλουν στὴν φυλακιν νὰ σταθῇ διο μινες ... καὶ ἐδοκασιν τον λεγομενον Ἀντονῆ εἰς τὰς χυρας του ευγενους φρα Γιλιαμου Σεστρε καὶ λοκοτενεντος του ευγενεστατου κατελανου τῆς Ρόδου, νὰ πειῆσει τὴν τελιοσιν τεις ἀποφασεις».

4. Στὸ λήμμα ἀποδελτιώνονται τὰ ἐλληνικά ἐγγράφα. Πρὸς, σχετικὰ καὶ Γκίνης, *Περίγραμμα λήμματα* 88, 91 καὶ 112 στὰ ὁποία ἔχουν συμπεριληφθεῖ μεταφράσεις ὀθωμανικῶν ἐγγράφων.

